

GÜNAHLARDAN ARINMANIN YOLLARI*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smil'lâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Hamden, kesîran, tayyiben, mübâreken fîhi, alâ külli hâlin ve fî külli hîn... Ve's-salâtü ve'sselâmü alâ sey-yidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'd. Fekâle'n-nebiyyü salla'llâhu aleyhi ve sellem:

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِهِ

(بخ. عن أبي هريرة)

(Men kâme ramadâne imânen ve'htisâben gufira lehû mâ tekaddeme min zenbihî)

Sadaka rasûlü'llah, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Bir kimse, Ramazan'ı, Allah'a iman ederek; hesabını, sevabını, mükâfatını Allah'tan bekleyerek, sevap kazanmak aşkıyla, şevkiyle ihyâ ederse, kalkıp namaz kılarsa, geçmiş günahlarının hepsi, Allah tarafından mağfired olunur Râvîleri kuvvetli; yazıldığı kitaplar değerli, kıymetli, sıhhatli kitaplar. Buharî, hepimizin bildiği, mübarek hadis âlimi. Müslim, Ebû Davud, Tirmizî, Neseî, İbn-i Mâce gibi, sahih hadis kitaplarında, *Sıhah-ı Sitte*'de mevcut bir hadis-i şerif. Çok sağlam bir rivayet...

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Yalnız bir noktası var ki, (*Men kàme ramazâne*) “Kim Ramazan’da kalkarsa” diyor. Bu kalkmaktan maksat, Ramazanı bütünüyle ihya etmek mi? Yani, Ramazan’da bir gayrete gelir, kalkışır da insan, oruç tutar, teravih namazı kılar, zekât verir, sadaka verir, Kur’an okur, tevbekâr olur, ahlâkını düzeltir. Tamam, böyle iyi insan olmağa kalkışmak, teşebbüs etmek, Ramazan’ı ihya etmek manasında, olabilir.

Kim, Allah’a inanarak ve sevabını Allah’tan bekleyerek, böyle bir aşk ile şevk ile Ramazan’a girerse, Ramazan’da böyle güzel bir kul olmağa teşebbüs ederse, yarışa kalkmak gibi, Allah onun bütün günahlarını mağfiret ediyor.

İkinci bir mânâsı da: *Kàme* kelimesi, namaz kılmak mânâsına olabilir. Ramazan’a mahsus namaz hangisidir? Teravih namazıdır. “Kim, inanarak, sevabını Allah’tan bekleyerek teravih namazını kıalarsa, Allah, onun geçmiş günahlarını affeder.” demek de olabilir.

Yani, ya sırf teravih namazı hakkındadır, ya da Ramazan’ın bütünüyle ilgili bir hadis-i şeriftir. Amma bu iki ihtimalden birincisini düşünecek olursak, bunu te’yid eden, çok hadis-i şerifler var.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki. “—Ramazan ayı, geçmiş günahlara keffarettir.”

Ramazan öyle önemli bir ay ki, insan güzel bir şekilde ihya etti mi, geçmiş günahları affolunuyor.

Müslümanın, Allah’ın iyi kulu olması, Allah’ın sevdiği yolda yürümesi, Allah’a hep itaat etmesi

temenni edilir; ama kusursuz kul da olmaz. He ne kadar temenni edilse de, bazen ufak tefek hatalar, bazen büyük hatalar, bazen de kusurlar olur. Araplar demişler ki:

“—Cins, hâlis, saf kan Arap atı da, bazen tökezler.”

Yâni, müslümanın yapmaması lâzım ama, hataları olabilir. Müslümanın hatalarını neler siliyor, neler temizliyor?

a. Abdest Almak

Abdest temizliyor. Abdestin iki yönü var, abdest bir bakımdan insanın terini gideriyor, kirini gideriyor. Hakikaten, insanın yüzünü, elini, ayağını, kokusunu gideriyor ve temizliyor insanı. Bu maddî tarafını herkes biliyor.

Bir de, manevî tarafı var; abdest, insanın günahlarını gideriyor. Yüzünü yıkadığın zaman aşağıya damlayan damlalarla beraber günahlar da dökülüyor. Elini yıkadığın zaman akan sularla beraber, el ile yapılmış günahlar affoluyor. Gözle yapılmış günahlar affoluyor. Ayağını yıkadığın zaman ayakla yapılmış günahlar, affoluyor.

Yani abdest almak, insanı hem maddeten, hem de mânen temizliyor. Hem bedenini, terden, pis kokudan temizliyor, müslüman pırıl pırıl oluyor; hem de, manevî bakımdan günahlardan yıkanıp, arınıp temiz, pak bir insan oluyor; günahsız bir insan haline geliyor.

Ama bir hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

“—Abdest dualarını yapa yapa abdest alırsa Allah, günahları affeder.” Böyle bir şart var.

Abdestin duaları var... Abdest alacak kimse, abdeste başlarken *Eûzü - Besmele* çeker. Ellerini yıkarken şu duayı okur:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا

وَجَعَلَ الْإِسْلَامَ نُورًا

(*El-hamdü li'llâhi'llezî ceale'l-mâe tahûren, ve ceale'l-islâme nûrâ*) [Suyu temizleyici, İslâm'ı da nur kılan Allah'a hamd olsun!] Ağzı yıkanırken:

اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ
أَبَدًا

(*Allâhümme eskînî min havdı nebiyyike ke'sen, lâ ezme'u ba'dehû ebedâ*) [Ey Rabbim, bana Peygamberinin havzından bir kâse içir, ondan sonra hiç susamayayım!]

Buruna su verilirken:

اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنِي رَائِحَةَ نَعِيمِكَ وَجَنَانِكَ

(*Allâhümme lâ tahrimnî râihate naîmike, ve cinânike*) [Allah'ım, Beni nimetlerinin ve cennetlerinin güzel kokularından mahrum etme!]

Yüz yıkanırken:

اَللّٰهُمَّ بَيِّضْ وَجْهِيْ بِنُوْرِكَ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهُ
وَتَسْوَدُّ وُجُوْهُ

(*Allàhümme beyyid vechîbi-nûrike, yevme tebyeddu vücûhun ve tesveddü vücûh*) [Ey Rabbim! Nice yüzlerin beyaz, nice yüzlerin kara olacağı o günde yüzümü nurunla beyaz kıl, nurlandır. Ahirette yüzümü kara etme!] Sağ kol yıkanırken:

اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ وَحَاسِبْنِيْ حِسَابًا
يَسِيْرًا

(*Allàhümme a'tınî kitâbî bi-yemînî, ve hâsibnî hisâben yesîrâ*)

[Ey Rabbim! Kitabımı sağ elime ver ve hesabımı kolay gör!] Sol kol yıkanırken:

اَللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِشِمَالِيْ وَلَا مِنْ وَّرَآءِ
ظَهْرِيْ وَلَا تُحَاسِبْنِيْ حِسَابًا شَدِيْدًا

(*Allàhümme lâ tu'tinî kitâbî bi-şimâlî, ve lâ min verâi zahrî; ve lâ tuhâsibnî hısâben şedîdâ*) [Ey Rabbim, kitabımı sol elime verme, arkamdan da verme ve hesabımı zorlaştırma!] Baş meshedilirken:

اَللّٰهُمَّ غَشِّنِيْ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ

(Allàhümme gaşşinî bi-rahmetike, ve enzil aleyye min berakâtik) [Allah'ım, beni rahmetinle sar, üzerime bereketlerinden indir!]

Kulak meshedilirken:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ
فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ

(Allahümme'c'alnî mine'llezîne yestemiùne'l-kavle feyettebiùne ahsenehû) [Ey Rabbim, beni sözü dinleyip de ona en güzel şekilde tâbî olanlardan eyle...] Boynunu meshederken:

اَللّٰهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ

(Allàhümme a'tık rakabetî mine'n-nâr) [Ey Rabbim, benim boynumu ateş esaretinden kurtar!] Ayaklar yıkanırken:

اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمَيَّ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَزُولُ فِيْهِ
الْاَقْدَامُ

(Allàhümme sebbit kademeyye ale's-sıratı yevme tezûlü fîhî'lakdâm) [Ey Rabbim! Nice ayakların kaydığı günde benim ayaklarımı sırat üzerinde sabit kıl! Ayağımı sırat köprüsünden kaydırıp beni cehenneme düşürme...] Abdest bittikten sonra:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

(Eşhedü en lâ ilâhe illa'llâhu vahdehû lâ şerîke leh, ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlühû) [Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur, o birdir ve onun ortağı yoktur; ve şehadet ederim ki Muhammed onun kulu ve elçisidir.]

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنَ التَّوَّابِيْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنَ
الْمُتَطَهِّرِيْنَ

(Allâhümme'c'alnî mine't-tevvâbîne, vec'alnî mine'lmütetahhirîn) [Allahım, beni tevbe edenlerden eyle ve çok temizlenenlerden eyle!]

سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ اَشْهَدُ اَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ

(Sübhâneke'llâhümme ve bi-hamdike, eşhedü en lâ ilâhe illâ ente, estağfiruke ve etûbü ileyke) [Allahım, seni noksan sıfatlardan

tenzih ederim; şehâdet ederim ki senden başka hiçbir ilâh yoktur. Senden mağfiretini isterim ve sana tövbe ederim.] duaları okunur.

Bunları öğrenmek lâzım. Müslümanın hem abdest alması lâzım, hem de abdestin dualarını öğrenmesi lâzım. Gayret etmeli insan, ezberlemeli.

Maşaallah, Medine-i Münevvere’de bir tatlıcı amcayla tanıştık. Yeğeni bizim ihvanımız. “Bu benim dayım!” dedi, tanıştırdı. Sonra, İstanbul’da bizi evine çağırdı. Çok zenginmiş adam. Gittik evine, orada bir emekli albayla tanıştık.

Adam Mehmet Âkif merhumun *Safâhat*’ını ezbere biliyor. Hayret ettim. Bir başladı, saatlerce şiir okuyacak kadar ezberlemiş.

“—Nereden öğrendiniz bunu?” dedim;

“—Hocam, ben Kabataş Erkek Lisesi’nde okudum; bizim edebiyat hocamız meşhur Tâhirü’l-Mevlevî (Tahir Olgun) idi.” dedi.

Allah rahmet eylesin! Çok sert bir hoca imiş ama çok iyi edebiyat hocası tabii. Eskiye bilen, yeniye bilen bir kimse. Onu öyle yetiştirmiş. *Safâhat*’ı, koca kitabı, yani beş yüz sayfalık kitabı ezberlettirmiş; o kadar iyi biliyordu.

Biz de müslümanız, Allah’ın sevabını temenni ediyoruz. Allah bizi affetsin, sevsin istiyoruz. Şu abdest dualarını da ezberleyelim! Ezberleyelim ki, günahlarımız dökülsün. Demek ki abdest, günahların affına sebeptir. Bunu biliyoruz, bir.

b. Tevbe ve İstiğfar

Tevbe ve istiğfar, günahların silinmesine sebeptir.

“—Estağfiru’llah yâ Rabbi! Tevbe yâ Rabbi! Affet yâ Rabbi!” dediği zaman insan, Allah affediyor.

Hatta bir müjde var. Kıl, günaha, hataya, kusura, isyana karşı, içinde bir üzüntü, bir

pişmanlık hissettiği zaman, daha diliyle söylemeden affediyor. Bak, bu ne büyük müjde. Yani, kul pişman oluyor. Ben niye bu günahı işledim? Ayıp oldu;

yapmamam lâzımdı bunu, yakışmazdı bana!” diye, içinde bir üzüntü başladı mı, silinmeğe başlıyor günahları... “Tevbe, yâ Rabbi! Estağfiru’llah, ya Rabbi!” dedi mi, günahları affoluyor.

Şeytan demiş ki: Peygamber Efendimiz bildiriyor; yoksa biz nereden bileceğiz?

“—Ben bu Ademoğullarını kandırıp kandırıp, günahlara bulaştırıp helâk ettim, helâk edecek duruma düşürdüm. Amma, onlar da “Tevbe yâ Rabbi, estağfiru’llah yâ Rabbi” diye beni helâk ettiler. Çünkü tam ben onları günaha düşürüyorum, onlar da pişman olup, “Tevbe yâ Rabbi, estağfirullah yâ Rabbi” deyince, Allah affediyor. Bu sefer, ben olduğum yerde kahroluyorum, mahvoluyorum. Gene kandıramadım, gene cehennemlik edemedim, gene cehenneme düşüremedim diye.”

Efendimiz, müslümanların affolmasından, estağfirullah deyip bağışlanmalarından, şeytanın kahrolduğunu bildiriyor.

Ama, şeytan da bir kurnazlık düşünmüş, demiş ki:

“—Madem bunlar böyle günahlarına tevbe ediyorlar, kurtuluyorlar; ben de bunları kötü huylarından, arzularından, gönüllerinin hoşuna giden şeylerden tarafa aldatırım. Onlar, bu işin günah olduğunu da bilemezler. O kötü huyları dolayısıyla günaha girerler, ben gene muradıma

eririm.”

Hevâ-i nefislerine uydurmak suretiyle, onları aldatmayı gene düşündüğünü de ihtar ediyor. Yani, hem şeytana uymayacağız, hem de nefse uymayacağız. Şeytan onu kullanıp bizi hevâ-i nefse uydurup da aldatmağa çalıştığından, ona da uymayacağız.

Tevbe günahları affettiriyor. Abdest alınca günahlar siliniyor, dökülüyor.

c. Namaz Kılmak

İnsan bir vakit namazı kıldığı zaman, bir önceki namaz ile aradaki günahları affettiriyor. Bu da bir müjde. Yani, insan beş vakit namaza devam etti mi, her vaktin arasındaki günahları siliniyor; bu insan gene günahsız oluyor. Bu yüzden, dinini kurtarmak ve Allah’ın cezasına uğramamak için namaza devam etmek şart. Namazını kılmağa devam eden müslüman kurtulur. Namazını ihmal eden müslüman, her yönden yıkılır, mahvolur. Dininin direğini devirmiş olur. Çadırın ana direğini yatırmış olur; çadır üstüne çöker. Eğer bir insan beş vakit namaza alışkın değilse, şu Ramazanı fırsat bilerek, ganimet bilerek; hemen beş vakit namaza alıştırarak kendini. Beş vakit namaz, insanı günde beş defa günahlardan arındıran, temizleyen, silen, pak eden bir iş.

Peygamber Efendimiz, herkesin anlayacağı gibi şöyle anlatmış: “Sizin birinizin evinin önünden berrak, pırıl pırıl, şırıl şırıl, tertemiz, pak, güzel bir su aksa, yaz günü terlemişsin, sıcaktan bunalıyorsun ama günde beş defa bu

suyun içine girsen, çipil çipil yıkansan kumrular gibi. -Peygamber Efendimiz kumrular gibi filân demiyor da, ben size anlıyasınız diye biraz genişleterek söylüyorum.- şimdi bu insanın üstünde toz, ter, pis koku, kalır mı?

“—Kalmaz, yâ Rasûlallah” diyorlar.

“—İşte beş vakit namaz böyledir.” diyor . Yani, insanı günde beş defa temizliyor namaz. Onun için, ne mutlu beş vakit namazım kılanlara! Ne yazık, bu vazifesini ihmal edenlere!

Bu devirde insanın günahlardan pişman olması-nı engellemek için, bazı felsefeler de, türetilmiştir. Beynamaz özürü diyoruz ya, beynamaz özürleri, birtakım felsefeler türetilmiştir. Allah’ın, nerede günahkâr kulları varsa, nerede tembel kulları varsa, nerede kusurlu kulları varsa kusurunu bilip de, boynunu büküp tevbe edecek yerde, kendisini haklı çıkartacak felsefeler üretmiş. Nasıl üretmiş bu felsefeyi? Diyor ki:

“—Allah, Gafurdur, Rahimdir, affeder. Erhamü’r-rahimîndir, Rabbü’l-âlemîndir.”

Allah affeder ama, yolunda yürüyenleri affeder. Kendisine itaat edenleri affeder. Her gün, her vakit Allah’a âsî oluyor. Her vakitte Allah, müezzinlere, çağırttırıyor:

“—Camiye gel, namaza gel, huzuruma gel, bana ibadet et!” diye.

Adam, günde beş defa âsi oluyor, namazdan dolayı. Daha başka şeylerden de, bir sürü âsi oluyor. Şimdi böyle insanı, Allah, günah üzerinde ısrar ederken affeder mi? Etmez. Allah,

Erhamü'r-râhimîn'dir ama, Allah'ın Erhamü'r-râhimîniği, müminlere, mutî kullarına, edepli kullarınadır.

Azizim zü'ntikâm". Allah, aynı zamanda intikam sahibidir. Günah işleyen kullarından, intikam alır. Ondan haberin var mı?

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ

(العنكبوت: ٢١)

(Yuazzibü men yeşâ', ve yerhamü men yeşâ')
"Dilediğini azaplandırır, dilediğine rahmet eder." (Ankebut, 29/21)

Cehennemi var, cayır cayır, çatır çatır yanan; ondan da haberin var mı? Zebaniler, azaplar var; ondan da haberin var mı?

"—Erhamü'r-râhimîndir, beni affeder."

Seni affetmez bir kere, boşuna ağzın sulanmasın, boşuna heveslenme, seni affetmez. Evvelâ bir tevbe et de, ondan sonra affetsin... Evvela bir yola gir bakalım!

"—Hocam beni sınıftan geçirir."

"—Bir çalış bakalım!"

Her sabah mektebi asıyor, derse devam etmiyor, okuldan kaçıyor, derse çalışmıyor. Yazılı sıfır, sözlü sıfır, ev ödevi yok, çalışma yok, bir şey yok...

"—Hocam iyi bir insandır, beni geçirir."

Hava alırsın sen! Senenin sonunda devamsızlıktan sen belge alırsın, çeker gidersin. Öyle saçma

şey mi olur?

Allah'ın, Erhamü'r-râhimînliği iyi kullarınadır; âsi kullarına cezası vardır. Onun için, bu felsefe sakattır.

Bir de, diyorlar ki:

“—Efendim zaman sana uymazsa, sen zamana uy! Zamana uymak lâzım!”

Birisi böyle bir söz söyledi mi, diyorlar ki:

“—Vayy ne modern hoca, bak zamana uymayı tavsiye ediyor. Yani, geri kalmamayı, zamana uymayı teklif ediyor, aferin be, ilerici bir hoca...”

Hayır, bu ilericilik değil. Öyle saçma şey olur mu? Herkes zamana uyarsa, ne olur bu dinin hâli? Din, nasıl sapasağlam kalmıştır? Niye bozulmamıştır, İslâm dini? Öteki bütün dinler bozulmuş da, Allah yeni peygamber göndermiş, tazelemiş de, İslâm dini niye 1400 yıldır bozulmamıştır?

Çünkü, bizim mübarek âlimlerimiz, ecdadımız kılı kırk yarmışlardır da, Rasûlüllah Efendimizin yolundan bir adım ayrılmamağa, bir santim sapmamağa gayret etmişlerdir; ondan dolayı dinimiz sapasağlamdır. Kur'an-ı Kerim'in içine bir harf ilave etmemişlerdir de, kitabımız ondan sağlamdır. Dinimizin ah-kâmına, kendi başlarına hiçbir şey ilâve etmemişlerdir de, dinimiz ondan sağlamdır.

Dine yeniden bir şey sokuşturmaya bid'at demişlerdir. Allah, bid'atçının farzını, namazını, nafilisini, kabul etmez, reddeder diye, bid'at-

çının kötülüğünü söylemişlerdir de, dinimiz ondan sağlamdır.

Ne demek, “Zaman sana uymazsa, sen zamana uy?” Öyle saçma şey mi olur! Sen dini yıkmak mı istiyorsun? Getir camiye sandalyeleri, getir sıraları, ayakkabıyla gir, çalgı getir, türkü getir, zamana uy. Olur mu öyle şey? Zamana uy!?!.. Öyle şey olur mu? Sen, İslâm’a uyacaksın, sen Rasûlüllah’a uyacaksın. Sakat felsefelerle yalan yanlış işler yapıyorlar.

Demek ki, sözümüzün başına dönecek olursak, pişmanlık duyup tevbe eden insanın, Allah günahlarını affeder. Abdest alanın, namaz kılanın günahlarını affeder.

d. Cuma Namazı

Cuma günü, cumaya gelen insanların, bir haftalık günahını, üç gün ziyadesi ile affeder. Güzelce abdest alırsa, inanarak, Allah’tan sevabını bekleyerek, en temiz elbiselerini giyerek, güzel kokular sürünerek, erken gelip, camiye oturup, cumayı güzelce kılsa, bir haftalık günahı, hem de üç gün daha ilave olarak siliniyor.

Bir insan üç hafta cuma namazını kılmazsa Allah onun kalbini mühürler, kapatır. Dükkânın kepengi kapatıldı, zabıta geldi, kilidi taktı, kırmızı bal mumunu akıttı:

“—Bir ay cezalısın, bu dükkânı açamazsın!” dedi.

Açabilir mi o dükkânı kimse? Açamaz. Alış veriş olur mu? Kâr olur mu? Olmaz. Bitti. Mazeretsiz üç cumaya gelmeyenin; hasta olur, ameliyat

olmuştur, hastaneden çıkamaz, o ayrı... Allah, kalbini mühürlüyor. Ondan sonra sen söylersin, söylersin dinlemez; dinler, anlamaz; anlar, yapamaz. Neden? Allah, kalbini mühürledi de o yüzden, iyi insan olmağa güç yetiremiyor, gelemiyor. Nasib etmiyor Allah. Onun için cuma da, günahlarının affına sebeptir, bu da bir fırsat.

e. Ramazan Orucu

Usulüne uygun geçirilmiş bir Ramazan, bir senelik günahı sildirir. Bir senelik günahı affolur insanın. Usûlüne uygun geçirilmiş bir Ramazan ne demek? Oruç tutulmuş, teravîh namazı kılınmış, haramlardan sakınılmış, ahlâk düzeltilmiş, Kur'an okunmuş, geceler ihyâ edilmiş, gündüzler ihya edilmiş...

Ne temizlik malzemeleri var İslâm'da! Günahlardan kurtulmak için, ne çâreler var İslâm'da! Her gün, yıkanıyoruz da ondan dolayı pırıl pırıl oluyor müslüman. Altmış yaşına, yetmiş yaşına, seksen yaşına geldi mi, nur oluyor. Sakalına bakıyorsun nur, yüzüne bakıyorsun nur, işine bakıyorsun, her şeyi güzel. Neden? Yıkandı, temizlendi, temizlendi; artık melek gibi oldu. Doksan yaşına geldi mi, melek gibi oluyor. Doksanı geçti mi, hesap yok diyor, Allah. Doksan yaşını müslüman olarak atlamış, geçmiş olan bir insana, soru-sual, hesap yok diyor Peygamber Efendimiz...

Temizleniyor çünkü.

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

(*Leyletü'l-kadri hayrun min elfi şehrin*) “Kadir gecesi bin aydan daha hayırlıdır.” (Kadir, 97/3)

Bin aylık zamandan daha kıymetli olan bu geceyi ihyâ ettiği zaman, seksen üç yıllık bir ömre bedel sevap kazanmış oluyor. Öyleyse hemen Kadir gecesini gözlemeli. Sipere yatmalı, dikkat etmeli!

Kadir gecesi ne zaman? Ama Allah Kadir gecesini saklamış. Bir kere, Ramazan’ın hangi günü olduğu kesin olarak belirtilmemiş. Neden? Herkes, “Onu ihya ettim!” diye güvenir. “Ben, geçen Ramazan’da Kadir gecesini ihyâ etmişim” der, kaytarır.

İnsanlar kaytarmasın diye saklamış Allah... Sen Ramazan’a pazar günü başlıyorsun; Araplar, cumartesi başlıyor, Pakistanlılar pazartesi başlıyor. Hoppala... Tarih, kaydı. Hangi gün Kadir gecesi? Yirmi yedisi, kuvvetli ihtimal ama yirmi yedisi hangi gün? Oradan da, iş karışıyor.

O bakımdan, ne yapmış Peygamber Efendimiz? Kendisi Peygamber olduğu halde, Ramazan’ın son on gününde evine gitmemiş, camide yatmış. Gece ibadet, gündüz ibadet etmiş. “Kadir gecesine isabet edeyim, o sevabı kazanayım!” diye. Müslümanların da böyle yapması gerekiyor.

Demek ki, muhterem kardeşlerim tevbe ve istiğfarı çok edeceğiz, bii mübarek Ramazan ayında; günahlarımız affolsun diye! Abdesti, duaları ile güzelce alacağız, günahlarımız affolsun diye! Beş vakit namazı, mümkünse camide

cemaatle kılmağa çalışacağız, günahlarınızdan pak olalım diye. Ramazan ayını, gecesini, gündüzünü oruçla, ibadetle, teravihle, zikirle, tesbihle, Kur'an'la güzel geçirmeğe gayret edeceğiz, ayağa kalkacağız, uyumayacağız.

“—Uyuma, şişt, kalk; çuval ağzı aç!” diye şaka yollu söylerler.

Uyumayacaksın. Bir ay uyumasan, ne olur? Az uyu. İki saat uyu, üç saat uyu, kaçırma! Bir daha ki Ramazan'da on bir ay sonra bakalım sağ olacak mısın?

Ramazan'ın son on gününde, bulunduğu camide mümkünse i'tikafa girmeli. Gecesini, gündüzünü ibadete verip, Kadir Gecesi'ni yakalamağa çalışmalıyız.

f. Hacc-ı Mebrûr

Bir büyük müjde daha var: Bir insan, makbul, helâl bir parayla, kavga küfür etmeden, itişmeden, kakışmadan, kul hakkına tecavüz etmeden, güzel bir hac yaparsa, o da, bir ömrün günahlarını siliyor. Bu da güzel bir mükâfat, çok büyük bir mükâfat... Bir umre, daha önceki umre ile aradaki günahları; bir hac, daha önceki günahları affediyor.

Allah sıhhat vermişse, para da vermişse, yani şartları tahakkuk etmişse, insan bir de helâl parayla, güzel bir hacca gitmeğe çalışmalı ki günahları silinsin, affolsun.

Allah-u Teâlâ Hazretleri, bizi şu ziftten beter, lağım kokularından çirkin; çirkin mi çirkin, mülevves mi mülevves günahlardan kurtarsın!

Kalbimizi, içimizi, dışımızı günahlardan pâk eylesin... Bizi kötü huylardan kurtarsın... İyi huyların sahibi eylesin... İyi duygulara, iyi düşüncelere sahip eylesin...

Bizi helâl gıdalarla nimetlendirsin... Haramların, günahların her çeşidinden kurtarsın... O haramların, o günahların cezasına uğramaktan bizi affetsin...

Bundan sonraki ömrümüzü rızasına uygun geçirmemizi nasib eylesin... Makbul Ramazanlar, makbul oruçlar, makbul teravîh namazları, zikirler, makbul haclar, umreler yapmayı nasib eylesin...

Günahlardan arınmış, melekleşmiş, safî nûr olarak, tepeden tırnağa, içten dışa pırıl pırıl nûr olarak Rabbü'l-âlemîn'in huzuruna, sevdiği razı olduğu kullar olarak varmayı nasib eylesin...

Cennetiyle, cemâliyle cümlelerinizi ve cümlemizi, ve cümle sevdiklerimizi, akrabamızı, yakınlarımızı, geçmişlerimizi müşerref eylesin...

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

02. 04. 1991 - Melbourne / AVUSTRALYA

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü